

JOUL, 31 (16) MARTIE 1916

ANUNCIURI
PAGINA III
Lipta corp. 7 Bani 50
idem par. IV - 50
inserții și reclame 3,50 linia
Anunțuri sau informațional
mortalitate după mărime
de la 60-150 ml

Director politic :

General GR. CRAINICIANU

Războiul pe teatrul principal

de General GRAINICIANU.

Am arătat situațiunea pe teatrul secundar balcanic. Am văzut, cum, în desperarea neterminării războiului pe teatrul principal european, anul trecut, Austro-Germanii au socotit, că mai înainte de a reîncepe ofensivele lor pe acest teatru, au fost nevoiți a se asigura contra unui atac despre Sud, venind de pe teatrul balcanic, din partea Aliatilor și a celorlalte State, în zăpăc cu România.

Acesta era planul Italiei, pe care Austro-Germanii au reușit să-l distrugă înainte de a se produce și au pus stăpânire pe teatrul balcanic. N'au mers, însă, mai departe, spre a cuceri și teatrul oriental (Asia și Egiptul), căci nici forțele, nici situațiunea strategică nu le permiteau. Teatrul principal, mai înainte de toate, și apoi celelalte, dacă se poate. Kaiserul german n'a putut striga, ca Cezarul francez: „Soldați, 40 de secolii vă privesc din vârful acestor piramide” (Napoleon în Egipt).

Astfel, din nou vedem azi pe Austro-Germanii concentrați pe teatrul de războiu principal, după ce s'au asigurat pe teatrul secundar din Balcani.

Stim, că chiar de la începutul

la sleirea lui definitivă (războiul de uzură).

Această tactică, pe care eu am aprobat-o, contra multor generali și critici militari, cari acuzau pe Joffre de lipsă de spirit ofensiv, pare că acum își dă roadele sale. Taurul german,—cum ziceam atunci,—a venit, astăzi, într-o vijelioasă ofensivă, să-și sfărime capul de zidul francez, la Verdun!

Cu toate acestea, nu e mai puțin adevărat, că, fie din cauza noroiului din Rusia, fie din cauza lipsei de unitate în comandă, este regretabil, că defensiva franceză nu este coordonată și susținută de o ofensivă rusă pe frontul de Răsărit. Pe acest front, — am spus, altădată, — nici Austro-Germanii, nici Rușii nu vor lua probabil o ofensivă hotărâtoare pe partea de Nord, între Riga și Pripet, din cauza condițiilor strategice nefavorabile. Numai pe partea de Sud a frontului, între mlaștinile Pripetului și fruntaria României, Rușii, mai cu seamă, ar putea lua ofensiva, spre a se îndrepta, fie iarăși spre Ungaria, fie spre Nord, pentru a amenința și întoarce, prin Galizia și Volinia, comunicațiunile Austro-Germanilor din Galizia și Polonia și prin urmarea, fron-

se duce acolo, unde, pe un front de 600 km., se produce atacul deciziv și unde inițiativa ofensivei a adunat deja toate unitățile ei de manevră! Aci e surprinderea, căci unitățile defensive trebuesc să facă poate sute de km. până la punctul de atac.

Atacul german la Verdun a fost formidabil. Dar gigantice au fost și organizațiunea și rezistența ce au desfășurat Francezii, dacă unitățile lor de manevră au trebuit să vină de la sute de km. sau dacă rezervele lor de unități au rezistat singure, pînă la sosirea aceloră!

Ca și pentru marea ofensivă germană din Rusia, repet, că ofensiva care nu și-a atins scopul în timpul ce i se cuvine, a pierdut tot... farmecul inițiativei și al surprinderii, a pierdut deciziva și a devenit un atac ordinar, care, dacă nu va cădea de tot, nici nu va reuși de tot, ori va fi plătit cum a fost plătită victoria lui Pyrrhus!

Asupra fortificațiilor de la Verdun, am spus deja altă dată, că ele nu sunt ca cele ale Belgiei, cari au căzut în câteva zile. Cetatea de la Verdun, adică artilerie, obstacol și armată sunt în afara forturilor, precum și dincolo de forturi. Căderea unei cetăți ca Verdun ar fi pentru Franța o ra-

Teatrul principal, mai înainte de toate, și apoi celelalte, dacă se poate. Kaiserul german n'a putut striga, ca Cesarul francez: „Soldați, 40 de secolii vă privesc din virful acestor piramide” (Napoleon în Egipt).

Astfel, din nou vedem azi pe Austro-Germanii concentrați pe teatrul de războiu principal, după ce s'au asigurat pe teatrul secundar din Balcani.

Știm, că chiar de la începutul războiului, Germanii și Austro-Ungurii au greșit în manevră lor pe linii interioare, ceea ce le-a adus înfringerea Germanilor pe Marna și a Austro-Ungurilor în Galizia.

După aceea, însă, fie din nepregătire și lipsă de material și munițiuni, fie din lipsă de unitate în comandă, Aliații înșiși au îndreptat, în parte, greșala inamicilor și le-au permis să profite de pozițiunea lor centrală și de organizarea comunicațiilor lor, spre a ataca, fie într-o parte fie într'alta, fără a fi neliniștiți din partea opusă. Astfel, deși cu forțe inferioare la calitatea forțelor Aliaților, dar superioare fiecăruia în parte, Austro-Germanii au reușit să aibe succese, cel puțin teritoriale și politice, în Rusia și în Balcani.

Este curios însă, că chiar după înălțarea Aliaților, și în special a Rușilor, nici unul din ei n'a încercat a manevra, spre a împiedica mișcările de suveică a Austro-Germanilor! Atunci, am zis, că poate Aliații consideră

ca și pentru marea ofensivă germană din Rusia, repet, că ofensiva care nu și-a atins scopul în timpul ce i se cuvine, a pierdut tot... farmecul inițiativei și al surprinderii, a pierdut deciziva și a devenit un atac ordinar, care, dacă nu va cădea de tot, nici nu va reuși de tot, ori va fi plătit cum a fost plătită victoria lui Pyrrhus!

Asupra fortificațiilor de la Verdun, am spus deja altă dată, că ele nu sunt ca cele ale Belgiei, cari au căzut în câteva zile. Cetatea de la Verdun, adică artilerie, obstacol și armată sunt în afara forturilor, precum și dincolo de forturi. Căderea unei cetăți ca Verdun ar fi pentru Franța o rană adâncă, dar nu mortală.

Spărtura unui front, pentru ca el să cadă prin pătrunerea inamicului și întoarcerea întregului front, trebuie să fie atât de largă, în cit aripile remase să fie mai slabe de cit partea înfundată. Altminteri, aripile, adică unitățile de manevră ale armatei se închid ele asupra inamicului și întorc ele, la rindul lor, pe îndrăsnețul atacator. Totdeauna, cel ce întoarce este espus a fi întors.

Pină acum Germanii n'au făcut nici chiar o mică spărtură și n'au pătruns. Cum, criza inițiativei și a surprinderii a trecut, este foarte probabil, că nici nu vor pătrunde. Poarta Franței nu se va deschide.

Dar, ceea ce rămâne sigur pină azi este neînchipuitul măcel de la Verdun, mai cu seamă în rindurile bravei și admirabilei armate germane. Rîuri de singe a vărsat nenorocitul popor german. Sincer și din inimă îl plîng, căci el nu e vinovat. De aceea, pentru mîntuirea lui și a omenirii întregi, el trebuie să fie învins a-

este coordonată și susținută de o ofensivă rusă pe frontul de Răsărit. Pe acest front, — am spus, altădată, — nici Austro-Germanii, nici Rușii nu vor lua probabil o ofensivă hotărîtoare pe partea de Nord, între Riga și Pripet, din cauza condițiilor strategice nefavorabile. Numai pe partea de Sud a frontului, între mlaștințele Pripetului și fruntaria României, Rușii, mai cu seamă, ar putea lua ofensiva, spre a se îndrepta, fie iarăși spre Ungaria, fie spre Nord, pentru a amenința și întoarce, prin Galizia și Volinia, comunicațiile Austro-Germanilor din Galizia și Polonia și prin urmare, frontul lor meridional și nordic.

În adevăr, în reșinunea de Sud s'a pronunțat ultima ofensivă a Rușilor, dar ea s'a oprit pe Strya în Volinia și pe Strypa în Galizia și în Bucovina, din cauza desfundării drumurilor și a noieiului, după cum se zice.

Precum, de altă parte, Italia este împedicată de mari zăpezi, iar Grecia și România sunt neutralizate, din vina Aliaților, taurul german a ales momentul și s'a aruncat cu toată furia asupra Franței.

Va fi avînd defensiva în unele împrejurări și mai ales cu armele și obstacolele de astăzi cele mai mari foloase, dar unul singur și cel mai mare îi lipsește; acela al eternei și suveranei **INITIATIVE** a ofensivei, care permite atacului pregătirea și concentrarea, locul și momentul, dar nu permite acestea apărării. Iacă **SURPRINDEREA** cu tot alaiul ei îngrozitor, material și moral.

Fiecare din armatele cari ocupă frontul franco-anglo-bel-

lor pe linii interioare, ceea ce le-a adus înfringerea Germanilor pe Marna și a Austro-Ungurilor în Galitia.

După aceea, însă, fie din nepregătire și lipsă de material și munițiuni, fie din lipsă de unitate în comandă, Aliații înșiși au îndreptat, în parte, greșala inamicilor și le-au permis să profite de pozițiunea lor centrală și de organizarea comunicațiilor lor, spre a ataca, fie într-o parte fie într'alta, fără a neliniștiți din partea opusă. Astfel, deși cu forțe inferioare la calitatea fortelor Aliaților, dar superioare fiecăruia în parte, Austro-Germanii au reușit să aibe succese, cel puțin teritoriale și politice, în Rusia și în Balcani.

Este curios însă, că chiar după întărirea Aliaților, și în special a Rușilor, nici unul din ei n'a încercat a manevra, spre a împiedica mișcările de suvelcă a Austro-Germanilor! Atunci, am zis, că poate Aliații consideră pe Austro-Germani ca într-o cetate investită și asediată.—că defensiva Aliaților în liniile lor de contravalanție (tranșeele de asedin) este azi atât de puternică, în cît, în loc de a manevra și a lua ei ofensiva, mai bine să asente, ca inamicul înșuși să vină să-si spargă capul, cînd într'un zid, cînd într'altul, pînă

tul lor meridional și nordic.

În adevăr, în regiunea de Sud s'a pronunțat ultima ofensivă a Rușilor, dar ea s'a oprit pe Styr în Volinia și pe Strypa în Galitia și în Bucovina, din cauza desfundării drumurilor și a noroiului, după cum se zice.

Precum, de altă parte, Italia este împedicată de mari zăpezi, iar Grecia și România sunt neutralizate, din vina Aliaților, taurul german a ales momentul și s'a aruncat cu toată furia asupra Franței.

Va fi avînd defensiva în unele împrejurări și mai ales cu armele și obstacolele de astăzi cele mai mari foloase, dar unul singur și cel mai mare îi lipsește; acela al eternei și suveranei **INIȚIATIVE** a ofensivei, care permite atacului pregătirea și concentrarea, locul și momentul, dar nu permite acestea apărării. Iacă **SURPRINDEREA** cu tot alaiul ei îngrozitor, material și moral.

Fiecare din armatele cari ocupă frontul franco-anglo-belgian are rezervele ei de sectoare sau mai bine zis rezerve de unități și unități de manevră. Acestea, în caz de atac, întăresc sau manevrează numai pe frontul lor de luptă respectiv. Dar, la rîndul ei, întreaga armată a întregului front are unitățile ei de manevră (rezerve), destinate a

Verdun ar fi pentru Franța o rană adîncă, dar nu mortală.

Spărtura unui front, pentru ca el să cadă prin pătrunderea inamicului și întoarcerea întregului front, trebuie să fie atât de largă, în cît aripile remase să fie mai slabe de cît partea infundată. Altminteri, aripile, adică unitățile de manevră ale armatei se închid ele asupra inamicului și întorc ele, la rîndul lor, pe îndrăsnețul atacator. Totdeauna, cel ce întoarce este espus a fi întors.

Pînă acum Germanii n'au făcut nici chiar o mică spărtură și n'au pătruns. Cum, criza inițiativei și a surprinderii a trecut, este foarte probabil, că nici nu vor pătrunde. Poarta Franței nu se va deschide.

Dar, ceea ce remîne sigur pînă azi este neînchipuitul măcel de la Verdun, mai cu seamă în rîndurile bravei și admirabilei armate germane. Rîuri de sîngă a vărsat nenorocitul popor german. Sincer și din inimă îl plîng, căci el nu e vinovat. De aceea, pentru mîntuirea lui și a omenirii întregi, el trebuie să fie învins acum, căci din această învingere va naște dreptul de conducere de sine a popoarelor.

Franța a dat „drepturile omului”. Franța va da și drepturile popoarelor, începînd cu cel german.

2 Martie 1916.